

Sygn. akt VI W 3725/16

(...)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia w VI Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Kegel

Protokolant: Aleksandra Duczeńska

po rozpoznaniu sprawy z oskarżenia publicznego Komisariatu Policji W.

przeciwko

D. M. synowi K. i I. z d. G., ur. (...) w T.

obwinionemu o to, że: w dniu 22 listopada 2016r. o godz. 15:30 we W., na ul. (...), kierując pojazdem marki M. o nr rej. (...), nie zastosował się do znaku D-18 z tabliczką informującą o miejscu przeznaczonym dla policji,

tj. o czyn z art. 92 § 1 kw

I. niewinnia D. M. od zarzutu popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku;

II. na podstawie art. 118 § 2 kpw kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 listopada 2016 r. około godziny 15.30 D. M. zaparkował samochód marki M. o nr rej. (...) na ul. (...) we W., na miejscu oznakowanym tzw. kopertą. Przed miejscem parkingowym, które zajął obwiniony ustawiony był znak D-18 z umieszczoną pod nim tabliczką z napisem (...).

Dowód: wyjaśnienia obwinionego z dnia 16 marca 2017 r.

zeznania świadka R. M. (częściowo) k. 12 - 14

notatka urzędowa k. 5

informacja KP W. k. 31 – 32

D. M. nie był karany sędownie.

Dowód: dane o karalności k. 11

Przesłuchany w charakterze obwinionego D. M. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że miejsce, na którym postawił swój pojazd oznakowane było wyłącznie symbolem tzw. koperty bez wskazania, jakich użytkowników dotyczy, a zatem – w myśl przepisów Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 03 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych w sprawie oraz

urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunków ich umieszczania na drogach – powinno zostać poprzedzone znakiem pionowym D-18a. Ustawiony na ul. (...) znak D-18 z tabliczką o treści (...) informował – zdaniem D. M. – o wyznaczonym w tym miejscu parkingu oraz o znajdującej się w pobliżu jednostce Policji, natomiast w świetle obowiązujących przepisów, ani oznakowanie pionowe, ani poziome, nie informowało o obowiązującym w tamtym miejscu zakazie parkowania.

Relacja obwinionego odnosząca się do oznakowania obowiązującego na ul. (...) we W. znajdowała oparcie w informacji przekazanej przez Komisariat Policji W., dlatego Sąd – nie znajdując podstaw do kwestionowania rzetelności któregokolwiek z tych dowodów - przyjął je za podstawę ustaleń faktycznych.

Świadek R. M. zeznał, że ujawnił samochód marki M. o nr rej. (...) zaparkowany na miejscu oznakowanym tzw. kopertą i poprzedzonym znakiem D-18 z tabliczką o treści (...). Okoliczność tę potwierdzał też sam obwiniony, Sąd nie miał więc powodów, aby nie dać wiary świadkowi w tym zakresie. Sąd nie uwzględnił natomiast relacji R. M. w części zawierającej interpretację oznakowania obowiązującego na ul. (...) we W. ze względów, o których będzie mowa niżej.

Zgodnie z unormowaniami zawartymi w Rozporządzeniu Ministrów Infrastruktury oraz Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 lipca 2002 r. w sprawie znaków i sygnałów drogowych, znak D-18 „parking” oznacza miejsce przeznaczone na postój pojazdów (§ 52.1), zaś znak D-18a „parking – miejsce zastrzeżone” oznacza miejsce przeznaczone na postój pojazdu uprawnionej osoby (§ 52.4), natomiast umieszczona pod znakiem D-18 tabliczka T-29 informuje o miejscu przeznaczonym dla pojazdu samochodowego uprawnionej osoby niepełnosprawnej o obniżonej sprawności ruchowej oraz dla kierującego pojazdem przewożącemu taką osobę (§ 52.6).

Rację miał więc D. M., że ustawiony na ul. (...) znak D-18 stanowił jedynie informację o wyznaczonym w tym miejscu parkingu, bez zastrzeżenia, że parking ten lub jego część zastrzeżona jest wyłącznie dla określonej kategorii użytkowników.

Interpretacja taka uzasadniona była również w świetle treści Załącznika nr 1 do

Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 03 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych w sprawie oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunków ich umieszczania na drogach (pkt 5.2.18 i 5.2.6).

Znak P-20 „koperta” – w myśl § 90.40 Rozporządzenia Ministrów Infrastruktury oraz Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 lipca 2002 r. w sprawie znaków i sygnałów drogowych - wyznacza stanowisko postojowe

zastrzeżone dla określonego rodzaju pojazdów. Wewnątrz znaku powinien znajdować się napis określający użytkownika (POLICJA, (...) itp.), a w przypadku przeznaczenia stanowisk postojowych dla osób niepełnosprawnych, należy wewnątrz „koperty” umieścić symbol osoby niepełnosprawnej, co wynika wprost z Załącznika nr 1 do Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 03 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych w sprawie oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunków ich umieszczania na drogach (pkt 5.2.6).

(...), na której zatrzymał swój pojazd obwiniony, nie zawierała takiego określenia, nie wskazywała więc dla jakiego rodzaju użytkowników miejsce to było przeznaczone. Dopuszczalne wprawdzie – w myśl pkt 5.2.6 Załącznika nr 1 do Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 03 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych w sprawie oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunków ich umieszczania na drogach – jest stosowanie znaku P-20 samodzielnie, bez umieszczonego w nim określenia adresatów tego znaku, jednak wówczas musi on zostać poprzedzony znakiem D-18a „parking – miejsca zastrzeżone”. Oznakowanie obowiązujące na ul. (...) wymogu tego nie spełniało, bowiem ustawiony był tam znak D-18, nie D-18a, a zatem – jak wskazano wyżej – znak informujący o wyznaczonym parkingu, przeznaczonym dla wszystkich kategorii użytkowników.

Na marginesie zauważyć należy, że – jak poinformował na rozprawie przedstawiciel oskarżyciela publicznego - miejsca parkingowe wyznaczone na ulicy (...) po przeciwnej stronie do tej, na której zaparkował obwiniony, oznakowane zostały prawidłowo, w sposób nie budzący żadnych wątpliwości.

Przepis art. 92 § 1 kw statuuje odpowiedzialność osoby, która nie stosuje się do znaku lub sygnału drogowego (...), warunkiem tej odpowiedzialności jest jednak legalność i prawidłowość oznakowania, do którego sprawca ma obowiązek się stosować. Nie stanowi wykroczenia określonego w art. 92 § 1 kw niepodporządkowanie się dyrektywie wynikającej ze znaku drogowego ustawionego przez podmiot nieuprawniony lub bez zachowania obowiązującej procedury, bowiem warunkiem odpowiedzialności za wykroczenie określone w art. 92 § 1 kw jest legalny charakter tego znaku (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 marca 2016 r., sygn. akt V KK 34/16).

Nie ulegało wątpliwości, że oznakowanie miejsca parkingowego przy ul. (...) we W. nie spełniało wymogów wynikających z Rozporządzenia Ministrów Infrastruktury oraz Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 lipca 2002 r. w sprawie znaków i sygnałów drogowych oraz Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 03 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych w sprawie oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunków ich umieszczania na drogach, zostało zatem umieszczone bez zachowania obowiązującej procedury, która to okoliczność prowadziła do uniewinnienia D. M. od zarzutu popełnienia czynu objętego wnioskiem o ukaranie.

Konsekwencją powyższej decyzji było obciążenie kosztami postępowania Skarbu Państwa – w myśl przepisu art. 118 § 2 kpw.